

I Henhold til det anførte maa det formenes, at det er foreneligt med Invalideforsikringslovens Bestemmelser (§ 1, jfr. § 4), at Lovgivningsmagten, hvis den skønner det paakrævet og ønskeligt, foretager en Nedsættelse af Invalidereenten i Overensstemmelse med Kronens Værdi. Hvis dette Standpunkt i øvrigt maa erkendes at være rigtigt, kan Bestemmelsen i Lovens § 10 om, at „den Invalidereente, der i Overensstemmelse med nærværende Lov tilkommer de forsikrede, garanteres af Statskassen“, ikke gøre nogen Forandring heri. Denne Bestemmelse har ingen Betydning i den heromhandlede Relation, men betyder blot, at Statskassen garanterer Renten, hvis Fonden af en eller anden Grund skulde svigte. Bestemmelsen skriver sig oprindeligt fra det i Invaliditets- og Alderdomsforsikrings-Kommissionens Betænkning indeholdte Lovudkast § 33 (Betænkningens Side 157), hvor Talen var om en Invalidereente, som skulde udbetales af en Rigsforsikringsanstalt, hvis Midler udelukkende hidrørte fra Præmier. Skønt der efter den gældende Ordning, hvorefter Stat og Kommuner udreder Resten af de Midler, som Fonden har behov udover Præmierne, ikke er samme Grund til at have en særlig Bestemmelse om Statsgaranti, har man dog for alle Tilfældes Skyld medtaget den i Loven, da Fondens Midler hidrører fra Indbetalinger fra mange forskellige Sider og Fonden saaledes uden Statens Garanti kunde blive udsat for at komme til at staa uden tilstrækkelig likvide Midler.
